

Advocaat pakt fonds Bijlmer aan

(Van een medewerker)
DEN HAAG - De Stichting Hulpfonds Gedupeerden Bijlmer heeft een rommel-tje gemaakt van de aanvragen voor uitkeringen. Door onduidelijkheid over de termijn waarbinnen gedupeerden aanvragen konden indienen - voor uitkeringen variërend van 1800 tot 11.000 euro per persoon - zijn die op het verkeerde been gezet en hebben zij mogelijk opnieuw schade opgelopen.

Dat zei A. van Luijen, raadsman van drie gedupeerden, gisteren bij de Raad van State. Die behandelde de eerste vijf van een dertigtal beroepszaken tegen het af-

wijzen van claims door het fonds. Krijgen de klagers gelijk, dan biedt dat ook anderen dan de dertig bezwaarmakers kansen. Van de 2800 aanvragen heeft het fonds 1950 toegekend; 730 slachtoffers zijn boos omdat hun claim is afgewezen.

Het fonds, dat op initiatief van toenmalig Tweede-Kamerlid Rob van Gijzel (PvdA) is opgericht door oud-wethouder Walter Etty, heeft in 2000 ruim 4,5 miljoen euro uitgekeerd aan mensen die op 4 oktober 1992 tijdens de ramp met de El Al-Boeing in de buurt van Kruitberg en Groeneveen, de getroffen flats, waren.

Van Luijen vindt het 'buitengewoon teleurstellend' dat het fonds zich veel minder ruimhar-

tig heeft opgesteld dan vooraf was beloofd. Immers, eerst weigerde het aanvragen van na 31 maart 2000 mee te tellen. Pas nadat was gebleken dat in een brochure van het fonds stond dat mensen in april 2000 hulp konden krijgen bij het invullen van de aanvraag, ging de deadline naar 7 mei. Bovendien mocht een aantal gedupeerden die in het buitenland verbleven nog later reageren.

Huisarts Nizaar Makdoembaks voelt zich extra getroffen. Hij hielp in 1992 slachtoffers met een kort geding om vluchten boven de Bijlmer tijdelijk te verbieden. De slachtoffers verloren het geding, waarna Makdoembaks zijn geld kwijt was. Het fonds

weigerde zijn aanvraag in behandeling te nemen, omdat die pas op 1 juni was binnengekomen.

De huisarts vindt dat niet terecht, aangezien hij eerst aan alle betrokkenen toestemming had gevraagd om de aanvraag in te dienen. Dat kostte tijd.

Bij S. Jones speelt een ander probleem. Zij kan niet bewijzen dat ze op 4 oktober 1992 tussen 19.00 uur 's avonds en 7.00 uur 's ochtends op het rampterrein was. Jones, die vier familieleden in Kruitberg verloor, baande zich naar eigen zeggen om 6.00 uur een weg door de afzettingen om haar familie te zoeken. Maar het fonds meent dat Jones pas ver na 7.00 uur aankwam.

De Raad van State oordeelt

binnen enkele weken over de eerste vijf zaken. Als Jones gelijk krijgt, hebben mogelijk meer mensen die pas na 7.00 uur op het rampterrein kwamen, recht op een uitkering. Als Makdoembaks gelijk krijgt, bestaat de kans dat de aanvraagtermijn wordt verlengd. Het fonds zal dan nog enkele tientallen aanvragen moeten beoordelen.

Van Luijen vindt het onbegrijpelijk dat de overheid zich zo formeel opstelt bij 'zo'n ongekende ramp met zulke verstrekende gevolgen voor de gedupeerden'. "Wat kan het nu voor kwaad dat honderdtal geweigerde aanvragen alsnog in behandeling te nemen?" vroeg hij zich af. Uitspraken over enkele weken.